

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 31. Quid notandum sit de participante cum excommunicatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

è contrà auditor excommunicatus, quamvis sit vitandus, potest permitti, ut audiat concionem, hæc enim assistentia dirigitur ad ejus correctionem. *Dicast. n. 708.* & habetur *Cap. Responso De sent. excomm. non videtur tamen interesse possessioni v. g. Theologiæ, quia hæc non ita directè pertinet ad salutem animæ vel emendationem, unde professor & reliqui auditores deberent recedere, si talis excommunicatus accederet, uti contra alios probabiliter docent *Avil. Benac. Castrop. d. 2. pu. 9. n. 11. Dicast. n. 557. Krim. n. 1910.* quamvis postea n. 1912. faveat oppositæ sententiæ.*

282. §. 14. Si excommunicatus vitandus offerat aliquod debitum titulo justitiæ, admitti potest, imò ad solvendum compelli potest etiam censuris, nam *Cap. Siverè, De sent. excomm. dicitur, ab excommunicatis exigere & recipi posse quod debetur, alias videremini vos damnare ex pœnitentiâ, ipsi vero præmium ex consumacta reportare.* Si offerat aliquid purè liberaliter, rejici debet, & quamvis peccat acceptans, non tamen retinens, quia non ideo ampliùs communicat, *Gibal. Krim. n. 1999.* si offerat pecuniam petens, ut pro se oretur, *Gibal. dicit esse rejiciendam, excipit Krim. n. 1914.* nisi offerat per modum eleemosynæ; sed credo etiam tum admitti posse, si offerat, ut pro se simpliciter oretur, quia in iis, quæ ad salutem animæ ejus spectant, permittitur cum eo communicatio, secundùm dicenda n. 285.

283. Q. 31. Quid notandum sit de participante cum excommunicato. R. Hæc pauca. §. 1. Qui scienter & notabiliter communicat seu participat in eodem ipso peccato, ob quod alter jam antecedenter nominatim est excommunicatus & denun-

nvis fir
 ionem,
 reatio-
 onis De
 se posse
 ca dire-
 ndatio-
 es debe-
 accede-
 Avil. Bo-
 7. Krom.
 oppo-
 offerat
 i potest.
 censu-
 licitur,
 eberur,
 ipsi veri
 aliquid
 s peccet
 on ideo
 9. si of-
 r, Gal. d.
 14. nisi
 o etiam
 mplici-
 amine
 nifica-
 am ex-
 enter de
 in co-
 eceden-
 demun-
 cia-

natus, incurrit eandem cum illo excommunica-
 tionem majorem à Jure latam, quamvis alter ab
 homine fuisset excommunicatus, v. g. qui fovet
 contumaciam excommunicati dicens, ut non
 restituat, qui suadet, ut in eodem crimine per-
 leveret, qui approbat crimen ab alio factum no-
 mine suo: Atque ita videtur decerni Cap. *Nuper*,
 & Cap. *Si concubina*, De sent. excomm. Et ratio
 datur, tum quia agentes & consentientes eadem
 penâ puniri debent, tum etiam, quia sic agens
 contemnit excommunicantem, atque adeo di-
 gnus est penâ ab eo latâ, *Dicast.* d. 2. à n. 507. &
 alii. Si autem quis suadeat vel cooperetur ad
 actum, quo alter primò incurrit excommunica-
 tionem, probabilius est peccare quidem morta-
 liter, sed non incurrere excommunicationem,
 quia de tali non loquuntur Jura, quæ supponunt
 excommunicationem ab altero jam esse contra-
 ctam, *Sanch.* De Matr. l. 7. d. 48. *Dicast.* n. 509.
 contra alios. Quòd si suadeat vel cooperetur ad
 talem actum repetendum, v. g. si quis excom-
 municatus sit propter percussione[m] Clerici, &
 alter suadeat ipsi, ut iterum percutiat, *Dicast.* n.
 515. putat non incurrere excommunicationem,
 quia non participat in eodem actu, propter
 quem incurrit, sed oppositum videtur verius
 cum *Suar.* satis enim est, quòd sit idem specie
 actus, quamvis non sit idem numero, maximè
 cum per hoc prior quasi confirmetur in actu au-
 ta patrato, illumque moraliter repetat.

§. 2. Quando Judex fert excommunicatio- 284.
 nem majorem contra eos, qui quomodocunque
 participant cum aliquo excommunicato à se, ut
 vim habeat excommunicatio, debet excommu-
 nicatus esse non toleratus & participans prius

Ggg 4

ter

ter nominatim est monendus, uti aliàs, quando est excommunicatio ferendæ sententiæ, uti statuit Innoc. III. Cap. *statuimus* De sent. excomm. *Dicast.* à n. 351, ubi notat circa participationem cum excommunicatis ab alio probabilius esse non requiri, ut participantes vel excommunicati nominentur.

285. Q. 32. Quid addendum sit circa causas, ob quas quando licita est communicatio cum excommunicato. R. §. 1. Cap. 54. De sent. excomm. sic habetur: cum voluntate ac proposito maleficia distinguantur, excommunicationis sententiam non incurrit, qui excommunicatus in his, quæ ad absolutionem vel aliàs ad salutem anime pertinent, in locutione participat, licet etiam alia verba incidenter, ut apud eum magis proficiat, interponat. Ex quo textu infert *Dicast.* d. 2. n. 547. licitum esse in eo casu cum illo agere humaniter, alloqui, salutare, benignè salutaria monita illi scribere &c. concesso enim sine etiam conceduntur media ad illum. Addit *Avila*, Confessarium posse eum ad confessionem admittere, ut ei salubre consilium præbeat, etiam si eidem constet non esse absolvendum; intellige tamen semper, si speretur utilitas vel fructus.

286. §. 2. Qualis communicatio licita sit conjugibus, si unus eorum sit excommunicatus, accorate explicat *Dicast.* à n. 559. & aliquid etiam dixi, ubi de famulis. Qualis licita sit Religiosis respectu prælati excommunicati explicat idem *Dicast.* à n. 573. sed cum rarò hoc eveniat, omitto.

287. Q. 33. Quid notandum sit circa illum, qui dicitur inforDESCERE in censura. R. §. 1. InforDESCENTIA præcipue dicitur ratione excommunicationis, atque tamen etiam convenit aliis censuris: ille autem dicitur